

AMENDAMENT
LA CONVENȚIA PRIVIND PROTECȚIA FIZICĂ A MATERIALELOR NUCLEARE,
ADOPTAT LA VIENA LA 8 IULIE 2005 PRIN ACTUL FINAL AL CONFERINȚEI
PENTRU ANALIZA ȘI ADOPTAREA AMENDAMENTELOR PROPUSE PENTRU
CONVENȚIA PRIVIND PROTECȚIA FIZICĂ A MATERIALELOR NUCLEARE

DATE RELEVANTE PRIVIND AMENDAMENTUL

Data adoptării: 08.07.2005
Locul adoptării: Viena
Depozitar: Agenția Internațională pentru Energie Atomică (AIEA)

ROMÂNIA a ratificat Amendamentul prin Legea nr. 419/2006, publicata in Monitorul Oficial, Partea I, nr. 1008 din 19.12.2006.

TEXTUL INTEGRAL AL AMENDAMENTULUI

*CONFERINȚA PENTRU ANALIZA ȘI ADOPTAREA AMENDAMENTELOR PROPUSE PENTRU
CONVENȚIA PRIVIND PROTECȚIA FIZICĂ A MATERIALELOR NUCLEARE
Viena, 4-8 iulie 2005
(ACT FINAL)*

1. La cererea Austriei și a celorlalte 24 de state cofinanțatoare, directorul general al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (AIEA) a transmis tuturor statelor părți pe data de 5 iulie 2004 amendamentele propuse pentru **Convenția** privind protecția fizică a materialelor nucleare (Convenția). În același timp, directorul general a cerut confirmare în privința faptului dacă, în calitate de depozitar, ar trebui să convoace o conferință diplomatică pentru a analiza amendamentele propuse. Până la data de 19 ianuarie 2005 directorul general a primit cereri de organizare a unei conferințe pentru analiza amendamentelor propuse din partea a 55 de state părți, care reprezintă majoritatea statelor părți la Convenție. În consecință, în conformitate cu alin. 1 al art. 20 din Convenție, pe data de 3 februarie 2005 directorul general a invitat toate statele părți să participe la o astfel de conferință.

2. Conferința a fost organizată la Viena, la sediul AIEA, din data de 4 iulie până pe data de 8 iulie 2005.

3. Reprezentanții următoarelor 88 de state părți și ai unei organizații parte la Convenție au participat la Conferință: Albania, Algeria, Argentina, Armenia, Australia, Austria, Azerbaidjan, Belarus, Belgia, Bolivia, Bosnia și Herțegovina, Brazilia, Bulgaria, Burkina Faso, Camerun, Canada, Chile, China, Columbia, Croația, Cuba, Cipru, Republica Cehă, Danemarca, Ecuador, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Guatemala, Honduras, Ungaria, Islanda, India, Indonezia, Irlanda, Israel, Italia, Japonia, Kenya, Republica Coreea, Kuwait, Letonia, Liban, Marea Jamahirie Arabă Libiană, Liechtenstein, Lituania, Luxemburg, Madagascar, Mali, Malta, Mexic, Monaco, Mongolia, Maroc, Mozambic, Namibia, Olanda, Noua Zeelandă, Nicaragua, Norvegia, Oman, Pakistan, Paraguay, Peru, Filipine, Polonia, Portugalia, Republica Moldova, România, Federația Rusă, Senegal, Serbia și Muntenegru, Slovacia, Slovenia, Spania, Sudan,

Suedia, Elveția, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Tunisia, Turcia, Turkmenistan, Ucraina, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Statele Unite ale Americii, Uruguay și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (EURATOM).

4. Reprezentanții următoarelor state și organizații interguvernamentale au participat la Conferință în calitate de observatori: Cambodgia, Egipt, Etiopia, Haiti, Iran, Irak, Iordania, Kazahstan, Malaysia, Myanmar, Nigeria, Arabia Saudită, Africa de Sud, Republica Arabă Siriană, Venezuela, Yemen, Zambia, Zimbabwe, Organizația Națiunilor Unite, AIEA și Liga Statelor Arabe.

5. Conferința a fost deschisă în mod oficial de către domnul David Waller, director general executiv al AIEA, care a avut funcția de secretar general al Conferinței. Domnul Waller a luat de asemenea cuvântul pe durata Conferinței.

6. Conferința i-a ales pe domnul A.J. Baer (Elveția), în calitate de președinte, și pe domnul R.J.K. Stratford (Statele Unite ale Americii), doamna P. Espinosa-Cantellano (Mexic), domnul P. Nieuwenhuys (Belgia), domnul A.A. Matveev (Federația Rusă), doamna T. Feroukhi (Algeria), domnul S.K. Sharma (India), domnul T.A. Samodra Sriwidjaja (Indonezia) și pe domnul Wu Hailong (China), în calitate de vicepreședinți.

7. Conferința a stabilit un comitet general cuprinzând toate statele părți și o organizație parte la Convenție, care au participat la Conferință. Conferința i-a ales pe domnul

S. McIntosh (Australia), în calitate de președinte al Comitetului general, și pe domnul **E. Gil** (Spania), în calitate de vicepreședinte.

8. Conferința a stabilit un comitet de redactare alcătuit din reprezentanții următoarelor state părți: Algeria, Argentina, Australia, Belarus, Brazilia, Canada, China, Franța, India, Israel, Japonia, Mexic, Olanda, Federația Rusă, Spania, Suedia, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și Statele Unite ale Americii. Conferința l-a ales pe domnul **K. Amegan** (Canada) în calitate de președinte al Comitetului de redactare. Domnul **N. Singh** (India) a fost ales în calitate de vicepreședinte al Comitetului de redactare.

9. Conferința a avut ca bază pentru discuțiile sale următoarele documente: propunerea de bază (Documentul CPPNM/AC/L.1/1) și propunerea cuprinsă în Documentul CPPNM/AC/L1/2. La prima întrunire, Conferința a hotărât să încorporeze ultima propunere în propunerea de bază pentru a forma o propunere de bază revizuită (CPPNM/AC/L.1/1/Rev.1).

10. Pe baza deliberărilor, Conferința a adoptat la data de 8 iulie 2005 Amendamentul la Convenție, care este anexat la acest act final. Amendamentul a fost adoptat prin consens în cadrul Conferinței și va fi transmis de către depozitar tuturor statelor părți și EURATOM. Amendamentul face obiectul ratificării, acceptării sau aprobării și va intra în vigoare în conformitate cu alin. 2 al art. 20 din Convenție.

11. Conferința a hotărât să anexeze la prezentul act final Raportul Comitetului general fără anexele acestuia.

12. Conferința a adoptat prezentul act final. Originalul acestui act final, ale cărui versiuni în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, rusă și spaniolă sunt egal autentice, este depus la directorul general al AIEA.

În spiritul celor de mai sus, subsemnații și-au depus semnăturile pe prezentul act final.

Încheiat la Viena la 8 iulie 2005.

AMENDAMENTUL
la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare

1. Titlul Convenției privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptată la 26 octombrie 1979, denumită în cele ce urmează Convenția, este înlocuit cu titlul următor:

"CONVENȚIA
privind protecția fizică a materialelor nucleare
și a instalațiilor nucleare"

2. Preambulul Convenției este înlocuit cu următorul text:

"Statele părți la prezenta convenție,

recunoscând dreptul tuturor statelor de a dezvolta și de a folosi energia nucleară în scopuri pașnice și interesele legitime ale acestor state față de potențialele beneficii ce vor reieși din utilizarea pașnică a energiei nucleare,

convinse de necesitatea de a facilita cooperarea internațională și transferul de tehnologie pentru utilizarea pașnică a energiei nucleare,

ținând cont de faptul că protecția fizică are o importanță capitală pentru protejarea sănătății publice, a siguranței, a mediului și a securității naționale și internaționale,

având în vedere scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite privind menținerea păcii și securității internaționale și promovarea relațiilor de bună vecinătate și de prietenie și cooperare între state,

considerând că, în conformitate cu prevederile alin. 4 al art. 2 din Carta Națiunilor Unite ("Toți membrii se vor abține, în relațiile lor internaționale, de a recurge la amenințarea cu forța sau la folosirea ei împotriva integrității teritoriale sau independenței politice a vreunui stat ori în orice alt mod incompatibil cu scopurile Națiunilor Unite."),

reamintind Declarația privind măsurile pentru eliminarea terorismului internațional, anexată la rezoluția Adunării Generale 49/60 din data de 9 decembrie 1994,

dorind evitarea potențialelor pericole reprezentate de traficul ilicit, sustragerea și utilizarea ilegală a materialului nuclear și sabotarea materialului nuclear și a instalațiilor nucleare și ținând cont de faptul că protecția fizică împotriva unor astfel de acte a devenit motiv de îngrijorare sporită la nivel național și internațional,

profund preocupate de escaladarea la nivel mondial a actelor de terorism în toate formele și manifestările sale și de amenințările existente din partea terorismului internațional și crimei organizate,

fiind de părere că protecția fizică joacă un rol important în sprijinirea obiectivelor de neproliferare nucleară și lupta împotriva terorismului,

dorind ca prin intermediul acestei convenții să contribuie la întărirea, la nivel mondial, a protecției fizice a materialelor și instalațiilor nucleare utilizate în scopuri pașnice,

convinse că infracțiunile referitoare la materialele nucleare și instalațiile nucleare reprezintă chestiuni grave și că adoptarea măsurilor adecvate și eficiente sau de întărire a măsurilor existente reprezintă o necesitate urgentă, pentru a se asigura prevenirea, depistarea și pedepsirea unor astfel de infracțiuni,

dorind să consolideze cooperarea internațională viitoare pentru a stabili, în conformitate cu legea națională a fiecărui stat parte și cu prezenta convenție, măsurile eficiente pentru protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare,

convinse că prezenta convenție ar trebui să completeze utilizarea, depozitarea și transportul în condiții de securitate nucleară pentru materialul nuclear și operarea în condiții de securitate nucleară a instalațiilor nucleare,

admițând că există recomandări de protecție fizică formulate la nivel internațional care sunt actualizate la anumite intervale de timp care pot să furnizeze îndrumări în privința mijloacelor moderne de atingere a unor niveluri eficiente de protecție fizică,

admițând, de asemenea, că protecția fizică eficientă a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare utilizate în scopuri militare este o responsabilitate a statului care deține astfel de materiale nucleare și instalații nucleare și înțelegând pe deplin că unor astfel de materiale și instalații li se acordă și li se va acorda în continuare o protecție fizică strictă,

au convenit după cum urmează:"

3. În articolul 1 al Convenției, după paragraful (c) se introduc două noi paragrafe, paragrafele (d) și (e), după cum urmează:

"(d) instalație nucleară înseamnă o instalație (incluzând clădirile și echipamentul aferente) în care se produce, se prelucrează, se utilizează, se manipulează, se stochează intermediar sau se depozitează definitiv material nuclear și care, dacă este avariata ori dacă se produc intervenții asupra acesteia, poate duce la eliberarea unor cantități semnificative de radiații sau material radioactiv;

(e) sabotaj înseamnă orice act deliberat executat împotriva unei instalații nucleare sau material nuclear aflat în utilizare, depozitare ori transport, care ar putea pune în pericol în mod direct sau indirect sănătatea și securitatea personalului, a populației ori a mediului înconjurător prin expunerea la radiații sau prin eliberarea de substanțe radioactive."

4. După articolul 1 al Convenției se introduce un nou articol, articolul 1A, după cum urmează:

"ARTICOLUL 1A

Scopurile prezentei convenții sunt de a atinge și de a menține, la nivel mondial, protecția fizică eficientă a materialului nuclear utilizat în scopuri pașnice și a instalațiilor nucleare utilizate în scopuri pașnice, de a preveni și de a combate infracțiunile care au legătură cu astfel de materiale și instalații la nivel mondial, precum și de a facilita cooperarea între statele părți pentru atingerea acestor obiective."

5. Articolul 2 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

"1. Prezenta convenție se aplică materialelor nucleare folosite în scopuri pașnice, la utilizare, depozitare și transport și instalațiilor nucleare folosite în scopuri pașnice, cu condiția ca, totuși, art. 3 și 4 și alin. 4 al art. 5 ale prezentei convenții să se aplice numai materialelor nucleare pe durata transportului internațional.

2. Responsabilitatea privind stabilirea, implementarea și menținerea unui regim de protecție fizică în cadrul unui stat parte revine în întregime statului respectiv.

3. În afară de obligațiile expres asumate de statele părți în condițiile prezentei convenții, nicio prevedere a acestei convenții nu va fi interpretată în sensul afectării drepturilor suverane ale unui stat.

4. (a) Nicio prevedere a prezentei convenții nu va afecta celelalte drepturi, obligații și responsabilități ale statelor părți în conformitate cu dreptul internațional, în special scopul și principiile Cartei Națiunilor Unite și dreptul umanitar internațional.

(b) Activitățile forțelor armate pe durata unui conflict armat, așa cum acești termeni sunt înțeleși de dreptul umanitar internațional, care sunt guvernate de această legislație, nu intră sub incidența prezentei convenții și activitățile întreprinse de forțele militare ale unui stat aflate în exercitarea atribuțiilor lor oficiale, în măsura în care acestea sunt guvernate de alte reglementări ale legislației internaționale, nu intră sub incidența acestei convenții.

(c) Nicio prevedere a prezentei convenții nu va fi interpretată ca reprezentând o autorizare legală pentru folosirea sau amenințarea cu folosirea forței împotriva materialelor nucleare sau instalațiilor nucleare utilizate în scopuri pașnice.

(d) Nicio prevedere a prezentei convenții nu absolvă sau consideră ca legale acte ilegale și nici nu permite judecarea în baza altor legi.

5. Prezenta convenție nu se aplică materialelor nucleare utilizate sau reținute în scopuri militare ori instalațiilor nucleare care conțin astfel de materiale."

6. După articolul 2 al Convenției se introduce un nou articol, articolul 2A, după cum urmează:

"ARTICOLUL 2A

1. Fiecare stat parte trebuie să stabilească, să implementeze și să mențină un regim adecvat de protecție fizică, aplicabil materialelor nucleare și instalațiilor nucleare aflate sub jurisdicția sa, în scopul:

(a) protecției împotriva furtului sau a altui tip de preluare ilegală a materialelor nucleare aflate în utilizare, depozitare sau transport;

(b) asigurării aplicării unor măsuri rapide și cuprinzătoare de localizare și, unde este posibil, de recuperare a materialelor nucleare sustrate sau pierdute; atunci când materialele sunt localizate în afara teritoriului său, statul parte respectiv trebuie să acționeze în conformitate cu art. 5;

(c) protejării materialelor nucleare și instalațiilor nucleare împotriva actelor de sabotaj; și

(d) atenuării sau minimizării consecințelor radiologice ale actelor de sabotaj.

2. În aplicarea alin. 1, fiecare stat parte trebuie:

(a) să stabilească și să mențină un cadru legislativ și de reglementare care să guverneze protecția fizică;

(b) să stabilească sau să desemneze o autoritate competentă ori autoritățile responsabile cu aplicarea cadrului legislativ și de reglementare; și

(c) să ia alte măsuri adecvate, necesare pentru protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare.

3. În aplicarea obligațiilor în conformitate cu alin. 1 și 2, fiecare stat parte, fără a prejudicia alte prevederi ale prezentei convenții, trebuie să aplice, în măsura în care este posibil și practic, următoarele principii fundamentale ale protecției fizice a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare:

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL A: Responsabilitatea statului

Responsabilitatea privind stabilirea, aplicarea și menținerea unui regim de protecție fizică pe teritoriul unui stat revine în întregime aceluia stat.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL B: Responsabilitatea pe durata transportului internațional

Responsabilitatea unui stat de a asigura ca materialele nucleare să fie protejate în mod adecvat se răsfrânge și asupra transportului internațional al materialelor respective, până în momentul în care responsabilitatea respectivă este transferată în mod adecvat unui alt stat, după caz.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL C: Cadrul legislativ și de reglementare

Statul este responsabil de stabilirea și menținerea cadrului legislativ și de reglementare care guvernează protecția fizică. Acest cadru ar trebui să constituie baza stabilirii cerințelor aplicabile

pentru protecția fizică și să includă un sistem de evaluare și autorizare sau alte proceduri de eliberare a autorizațiilor. Acest cadru legislativ ar trebui să includă un sistem de inspecție a instalațiilor nucleare și a transportului pentru a verifica respectarea cerințelor aplicabile și a condițiilor de autorizare sau a altor documente de autorizare și de a stabili mijloacele de impunere a cerințelor și condițiilor aplicabile, inclusiv sancțiuni eficiente.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL D: Autoritatea competentă

Statul ar trebui să stabilească sau să desemneze o autoritate competentă care să fie responsabilă pentru aplicarea cadrului legislativ și de reglementare și să îi acorde autoritatea, competența și resursele umane și financiare adecvate pentru a-și îndeplini responsabilitățile atribuite. Statul ar trebui să ia măsuri pentru a asigura o independență efectivă între funcțiile autorității competente a statului și funcțiile oricărui alt organism însărcinat cu promovarea sau utilizarea energiei nucleare.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL E: Responsabilitatea titularilor de autorizații

Responsabilitățile pentru aplicarea diverselor elemente ale protecției fizice pe teritoriul unui stat ar trebui să fie clar identificate. Statul ar trebui să se asigure că responsabilitatea primară pentru aplicarea protecției fizice a materialelor nucleare sau a instalațiilor nucleare revine titularilor de autorizații relevante sau titularilor altor documente de autorizare (de exemplu: operatori sau transportatori).

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL F: Cultura de securitate nucleară

Toate organizațiile implicate în aplicarea protecției fizice ar trebui să acorde o prioritate corespunzătoare culturii de securitate nucleară, dezvoltării și menținerii acesteia, necesară pentru a asigura aplicarea ei eficientă în întreaga organizație.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL G: Amenințarea

Protecția fizică a statului ar trebui să se bazeze pe evaluarea curentă a statului în privința amenințării respective.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL H: Abordarea treptată

Cerințele referitoare la protecția fizică ar trebui să se bazeze pe o abordare treptată, ținându-se cont de evaluarea curentă a amenințării, gradul de atracție relativă, natura materialelor și de potențialele consecințe asociate cu îndepărtarea neautorizată a materialelor nucleare și cu actele de sabotaj comise împotriva materialelor nucleare sau instalațiilor nucleare.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL I: Apărarea în adâncime

Cerințele statului pentru protecția fizică ar trebui să reflecte un concept pe diverse niveluri și metode de protecție (structurale sau altele tehnice, personale și organizaționale) care ar trebui să fie depășite sau ocolite de către un adversar pentru a-și atinge scopurile.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL J: Asigurarea calității

Politica de asigurare a calității și programele de management al calității ar trebui stabilite și aplicate cu scopul de a asigura încrederea asupra faptului că sunt respectate cerințele specificate pentru toate activitățile importante pentru protecția fizică.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL K: Planurile de contingență

Planurile de contingență (urgență) pentru a răspunde la îndepărtarea neautorizată a materialelor nucleare ori la actele de sabotaj împotriva instalațiilor nucleare sau materialelor nucleare ori a încercărilor în acest scop ar trebui să fie pregătite și exersate în mod adecvat de către toți titularii de autorizații și autoritățile implicate.

PRINCIPIUL FUNDAMENTAL L: Confidențialitatea

Statul ar trebui să stabilească cerințe pentru protejarea confidențialității asupra informațiilor, împotriva dezvăluirii neautorizate a unor astfel de informații care ar putea compromite protecția fizică a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare.

4. (a) Prevederile prezentului articol nu se aplică oricărui material nuclear asupra căruia statul parte hotărăște în mod rezonabil că nu este necesar să fie supus regimului de protecție fizică stabilit în conformitate cu alin. 1, ținând cont de natura materialului, de cantitatea acestuia și de gradul relativ de atracție, de potențialul radiologic, de alte consecințe asociate cu orice act neautorizat îndreptat împotriva unui astfel de material și de evaluarea curentă a amenințărilor împotriva materialului.

(b) Materialul nuclear care nu este subiectul prevederilor acestui articol în conformitate cu lit. (a) trebuie să fie protejat în conformitate cu practicile prudente de administrare."

7. Articolul 5 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

"1. Statele părți vor identifica și se vor informa reciproc în mod direct sau prin intermediul AIEA asupra persoanelor de contact pentru aspectele care fac obiectul acestei convenții.

2. În caz de furt, jaf sau orice altă luare ilegală a materialelor nucleare ori în caz de amenințare credibilă la adresa materialelor respective, statele părți, în conformitate cu legislația națională a fiecăruia, trebuie să asigure, în cea mai mare măsură posibilă, cooperarea și asistența pentru recuperarea și protecția unor astfel de materiale pentru orice stat care solicită aceasta. În special:

(a) un stat parte trebuie să ia măsurile necesare pentru a informa cât mai repede posibil alte state considerate a fi interesate de aceasta în privința oricărui furt, jaf sau altei luări ilegale a materialului nuclear ori în privința unei amenințări credibile privitoare la astfel de acte și să informeze, după caz, AIEA și alte organizații internaționale relevante;

(b) pentru efectuarea unor astfel de activități, după caz, statele părți implicate vor face schimb de informații între ele, cu AIEA și cu alte organizații internaționale relevante, în vederea protecției materialelor nucleare amenințate, verificând integritatea containerului de transport sau recuperând materialul nuclear luat ilegal și:

(i) își vor coordona eforturile prin canale diplomatice sau prin alte căi de comunicare convenite;

(ii) vor oferi asistență, la cerere;

(iii) vor asigura returnarea materialelor nucleare recuperate care au fost furate sau care lipsesc ca o consecință a evenimentelor mai sus menționate.

Mijloacele de implementare a acestei cooperări vor fi stabilite de statele părți implicate.

3. În caz de amenințare credibilă de sabotaj al materialului nuclear sau al unei instalații nucleare ori în cazul sabotajului acestora, statele părți trebuie, în cea mai mare măsură posibilă, în conformitate cu legislația lor națională și în concordanță cu obligațiile relevante din legislația internațională, să coopereze după cum urmează:

(a) dacă un stat parte are cunoștință despre o amenințare credibilă de sabotaj al materialului nuclear sau al unei instalații nucleare într-un alt stat, cel dintâi trebuie să hotărască asupra măsurilor corespunzătoare care să fie luate pentru a informa cât mai repede posibil statul amenințat și, după caz, AIEA și alte organizații internaționale relevante, în privința amenințării respective, cu scopul de a preveni sabotajul;

(b) în caz de sabotaj al materialului nuclear sau al instalației nucleare într-un stat parte și dacă, după părerea sa, este posibil ca alte state să fie afectate radiologic, cel dintâi, fără a prejudicia alte obligații asumate prin legislația internațională, va lua toate măsurile necesare pentru a informa cât mai repede posibil statul sau statele care pot fi afectate radiologic și, după caz, AIEA și alte organizații internaționale relevante, în vederea minimizării sau diminuării consecințelor radiologice ale unor astfel de acte;

(c) dacă în contextul lit. (a) și (b), un stat parte solicită asistență, fiecare stat parte căruia i s-a adresat o cerere de asistență trebuie să hotărască prompt și să notifice statului parte solicitant, în mod direct sau prin intermediul AIEA, dacă se află în posibilitatea de a acorda asistența solicitată, precum și scopul și termenii în care poate fi acordată asistența;

(d) coordonarea cooperării în condițiile lit. (a)-(c) trebuie să se efectueze prin canale diplomatice sau alte canale convenite. Mijloacele de aplicare a acestei cooperări vor fi stabilite în mod bilateral sau multilateral de către statele părți implicate.

4. Statele părți vor colabora și se vor consulta, după caz, între ele în mod direct sau prin intermediul AIEA și al altor organizații internaționale relevante, în vederea obținerii îndrumărilor privind proiectarea, menținerea și îmbunătățirea sistemelor de protecție fizică a materialelor nucleare în timpul transportului internațional.

5. Un stat parte se poate consulta și coopera, după caz, cu alte state părți în mod direct sau prin intermediul AIEA și al altor organizații internaționale relevante, în vederea obținerii îndrumărilor acestora privind proiectarea, menținerea și îmbunătățirea sistemului său național de protecție fizică a materialelor nucleare în cursul utilizării, depozitării și transportului pe teritoriul național, precum și a instalațiilor nucleare."

8. Articolul 6 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

"1. Statele părți trebuie să ia măsuri adecvate în concordanță cu prevederile legislației naționale pentru a proteja confidențialitatea oricăror informații pe care le primesc confidențial de la un stat parte, în virtutea prevederilor prezentei convenții, sau prin participarea în cadrul unei activități desfășurate în aplicarea prezentei convenții. Dacă statele părți furnizează în mod confidențial informații organizațiilor internaționale sau statelor care nu sunt parte la prezenta convenție, trebuie luate măsurile necesare pentru a se asigura protejarea confidențialității unor astfel de informații. Un stat parte care a primit în mod confidențial informații de la un stat parte poate furniza aceste informații unor terțe părți numai cu consimțământul celui alt stat parte.

2. Statelor părți nu li se va cere în virtutea prezentei convenții să furnizeze orice informație pe care nu au permisiunea să o comunice în conformitate cu legislația lor națională sau care ar pune în pericol securitatea statului implicat ori protecția fizică a materialelor nucleare sau a instalațiilor nucleare."

9. Alineatul 1 al articolului 7 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

"1. Săvârșirea intenționată a:

(a) unui act, fără a avea împuternicirea legală, care constă în primirea, deținerea, utilizarea, transferul, modificarea, depozitarea sau dispersarea materialelor nucleare și care provoacă ori poate provoca decesul sau vătămarea corporală gravă a vreunei persoane ori poate produce pagube importante asupra proprietății sau mediului înconjurător;

(b) unui furt sau jaf de materiale nucleare;

(c) deturnării sau obținerii frauduloase de materiale nucleare;

(d) unui act care constă în transportul, livrarea sau transferul materialelor nucleare într-un stat sau în afara acestuia fără a avea împuternicirea legală;

(e) unui act îndreptat împotriva unei instalații nucleare sau a unui act care se interpune operării unei instalații nucleare, în cazul în care infractorul cauzează în mod intenționat ori în cazul în care are cunoștință de faptul că acel act poate cauza decesul sau vătămarea corporală gravă a oricărei persoane ori pagube importante asupra proprietății sau mediului înconjurător prin expunerea la radiații ori prin eliberarea de substanțe radioactive, cu excepția cazului în care actul este întreprins în conformitate cu legislația națională a statului parte pe teritoriul căruia este amplasată instalația nucleară;

(f) unui act care constituie o solicitare de materiale nucleare prin amenințare ori prin utilizarea forței sau prin orice altă formă de intimidare;

(g) unei amenințări:

(i) de a utiliza materialul nuclear pentru a cauza decesul sau vătămarea corporală gravă a vreunei persoane ori pagube importante asupra proprietății sau mediului înconjurător ori de a săvârși infracțiunile descrise la lit. (e); sau

(ii) de a săvârși infracțiunile descrise la lit. (b) și (e) pentru a forța o persoană fizică sau juridică, organizație internațională ori stat să facă sau să se abțină de la executarea vreunui act;

(h) unei încercări de a săvârși orice infracțiune descrisă la lit. (a)-(e);

(i) unui act care constituie participarea la oricare dintre infracțiunile descrise la lit. (a)-(h);

(j) unui act al oricărei persoane care organizează sau ordonă altor persoane să săvârșească o infracțiune descrisă la lit. (a)-(h); și

(k) unui act care contribuie la săvârșirea oricărei infracțiuni descrise la lit. (a)-(h) de către un grup de persoane care acționează cu un scop comun; un astfel de act este comis cu intenție și este:

(i) fie făcut cu scopul de a promova activitățile criminale sau scopurile criminale ale grupului, în cazurile în care astfel de activități ori scopuri implică săvârșirea unei infracțiuni descrise la lit. (a)-(g); sau

(ii) fie făcut având cunoștință de intenția grupului de a comite o infracțiune descrisă la lit. (a)-(g) va fi considerată infracțiune pedepsită de fiecare stat parte în conformitate cu legislația națională."

10. După articolul 11 al Convenției se introduc două noi articole, articolele 11A și 11B, după cum urmează:

"ARTICOLUL 11A

Niciuna dintre infracțiunile prevăzute la art. 7 nu va fi considerată, în scopul extrădării sau asistenței juridice reciproce, ca infracțiune politică ori ca infracțiune aflată în legătură cu o infracțiune politică sau ca infracțiune săvârșită din motive politice. În consecință, o cerere de extrădare ori de asistență juridică reciprocă bazată pe o asemenea infracțiune nu poate fi refuzată numai sub motivul că se referă la o infracțiune politică sau la o infracțiune care are legătură cu o infracțiune politică ori cu o infracțiune săvârșită din motive politice.

ARTICOLUL 11B

Niciuna dintre prevederile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând o obligație de a extrăda sau de a acorda asistență juridică reciprocă, dacă statul parte solicitat are motive întemeiate să considere că cererea de extrădare pentru infracțiunile stipulate în art. 7 ori de asistență juridică reciprocă privind astfel de infracțiuni a fost făcută în scopul urmăririi penale sau al pedepsirii unei persoane din motive care țin de rasa, religia, naționalitatea, originea etnică ori convingerile politice ale acelei persoane sau că satisfacerea cererii ar aduce prejudicii poziției persoanei respective pentru oricare dintre aceste motive."

11. După articolul 13 al Convenției se adaugă un nou articol, articolul 13A, după cum urmează:

"ARTICOLUL 13A

Niciuna dintre prevederile prezentei convenții nu va afecta transferul de tehnologie nucleară în scopuri pașnice care este desfășurat în scopul consolidării protecției fizice a materialelor nucleare și a instalațiilor nucleare."

12. Alineatul 3 al articolului 14 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

"3. În cazul în care o infracțiune implică utilizarea, depozitarea sau transportul pe teritoriul național al materialului nuclear și atât presupusul infractor, cât și materialul nuclear rămân pe teritoriul statului parte unde a fost săvârșită infracțiunea sau în cazul în care o infracțiune implică o instalație nucleară și presupusul infractor rămâne pe teritoriul statului unde a fost săvârșită infracțiunea, niciuna dintre prevederile acestei convenții nu poate fi interpretată ca obligând statul parte să furnizeze informații privind procedurile penale ce reies dintr-o asemenea infracțiune."

13. Articolul 16 al Convenției este înlocuit cu următorul text:

"1. O conferință a statelor părți va fi convocată de către depozitar la 5 ani după intrarea în vigoare a Amendamentului adoptat pe data de 8 iulie 2005 pentru a analiza aplicarea acestei convenții și caracterul adecvat în ceea ce privește preambulul, întreaga parte operativă și anexele în condițiile de la acea dată.

2. La intervale de cel puțin 5 ani după această dată, majoritatea statelor părți poate obține, prin înaintarea unei propuneri în acest scop către depozitar, convocarea unor conferințe viitoare cu același obiectiv."

14. Nota de subsol b) a anexei II la Convenție este înlocuită cu următorul text:

"b) Materialul care nu este iradiat într-un reactor sau materialul iradiat într-un reactor, dar cu un nivel de radiație egal sau mai mic de 1 gray/oră (100 razi/oră) la un metru de materialul neecranat."

15. Nota de subsol c) a anexei II la Convenție este înlocuită cu următorul text:

"c) Alt combustibil care, în virtutea conținutului său original de material fisionabil, este clasificat ca fiind din categoriile I și II înainte de iradiere poate fi redus cu un nivel de categorie în timp ce nivelul radiațiilor din combustibil depășește 1 gray/oră (100 razi/oră) la un metru de material neecranat."

Raportul Comitetului general

1. Comitetul general a fost înființat în conformitate cu Regula 16 din cadrul Regulilor de procedură ale conferinței.

2. Comitetul a organizat 6 sesiuni în perioada 4-8 iulie, sub conducerea domnului S. McIntosh din Australia; domnul E. Gil din Spania a îndeplinit funcția de vicepreședinte al Comitetului general.

3. Comitetul general a examinat propunerea de bază conținută în Documentul CPPNM/1C/L.1/1/Rev.1 la care se face referire în Plenară la pct. 8 al ordinii de zi a conferinței.

4. Pe durata analizării pct. 9 al propunerii de bază, unele state au indicat faptul că următoarea parte a alin. 1 lit. (e) al art. 7 din Convenție propus "..., doar dacă actul respectiv nu este întreprins în conformitate cu prevederile legislației naționale a statului parte pe teritoriul căruia este amplasată instalația nucleară" poate fi interpretat greșit. În acest context, statele au convenit asupra faptului că această frază trebuie interpretată ca stipulând acte ale unor persoane autorizate (de exemplu: polițiști, pompieri, alte autorități și operatori) desfășurate pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora, pentru a se asigura că asemenea acte nu vor constitui o infracțiune așa cum este descrisă în cadrul aceluiași articol.

5. Comitetul general a discutat o propunere înaintată de statul Paraguay pentru amendarea Convenției, ce se va aplica tuturor materialelor radioactive și instalațiilor aferente. Comitetul general, în timp ce observa valoarea unui instrument internațional obligatoriu în privința siguranței și securității unor astfel de materiale și instalații, a convenit asupra faptului că propunerea statului Paraguay a depășit cu mult scopul Convenției, care este limitat la materiale

nucleare și instalații nucleare. Unele state au observat faptul că problema securității materialelor radioactive și a instalațiilor aferente era analizată de Consiliul director al AIEA și de Conferința generală. Relevanța Codului de conduită în privința siguranței și securității surselor radioactive, a Conferinței internaționale în privința siguranței și securității surselor radioactive ce a avut loc săptămâna trecută la Bordeaux, Franța, a Planului de acțiune de neproliferare a armelor de distrugere în masă și a Planului de acțiune în privința securității surselor radioactive, ambele adoptate de Grupul G8 la Summit-ul de la Evian din iunie 2003, a fost de asemenea menționată.

6. Pe durata analizei alin. 4 al art. 2 din Propunerea de bază, care se referă inter alia la forțele militare ale unui stat în exercitarea sarcinilor lor oficiale, Argentina a propus introducerea în cadrul art. 1 (definiții) a definiției termenului "forțele militare ale unui stat" care va corespunde definiției aceluși termen în alte convenții similare, cum ar fi Convenția internațională pentru suprimarea atentatelor teroriste cu bombă. Alin. 4 al art. 1 din aceeași convenție definește "forțele militare ale unui stat" ca fiind "forțele armate ale unui stat care sunt organizate, instruite și echipate în conformitate cu prevederile legii sale naționale având ca scop principal apărarea sau siguranța națională și persoanele care acționează în sprijinul acelor forțe armate care se află sub comanda lor oficială, control și responsabilitate". Această propunere s-a bucurat de un larg sprijin pe durata discuțiilor referitoare la alin. 4 al art. 2 în cadrul Comitetului general. Cu toate acestea, alte state au indicat că propunerea contravine legislației lor naționale care guvernează sistemul de protecție fizică a materialelor nucleare și statutul forțelor specializate care îndeplinesc sarcini în zonă. Propunerea amintită, dacă ar fi aprobată, ar fi dus la întâmpinarea unor dificultăți substanțiale în implementarea Convenției de către acele state, împiedicând astfel ratificarea amendamentului la Convenție. Comitetul general a concluzionat că nu poate fi atins consensul în vederea includerii unei definiții a "forțelor militare ale unui stat" în amendamentul la Convenție, dar Comitetul general a hotărât să includă în evidențele sale propunerea Argentinei, așa cum este ea menționată mai sus, împreună cu această scurtă descriere a discuțiilor și a concluziei Comitetului general.

7. Pe durata discuțiilor referitoare la conținutul lit. (b) a alin. 4 al art. 2, Mexicul a propus să înlocuiască expresia "în cazul în care" cu "în măsura în care". În urma dezbaterilor care au urmat s-a recunoscut faptul că există o diferență substanțială între cele două expresii. Unele delegații au indicat în mod clar că expresia "în cazul în care" are cel puțin două sensuri în limba engleză, unul din aceste înțelesuri fiind "în măsura în care" și celălalt fiind "deoarece". Delegația Mexicului a acceptat formularea lit. (b) a alin. 4 al art. 2, cu menționarea faptului că textul pe care îl consideră acceptabil este textul redactat în limba spaniolă.

8. Delegația Republicii Coreea și-a exprimat interesul față de alin. (1) al art. 7, așa cum este stipulat în cadrul propunerii de bază. În special, îngrijorarea lor a fost concentrată asupra introducerii unei referiri la lit. (h) și (j) întrucât ar putea afecta pedepsirea celor implicați în direcționarea sau organizarea actelor descrise în acest articol.

9. Comitetul general a înaintat textul propunerii de bază, cu amendamentele convenite, Comitetului de redactare pentru a fi verificat, în conformitate cu Regula 17.

10. Comitetul a examinat proiectul Amendamentului la Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare așa cum este propus de Comitetul de redactare. A fost obținut consensul în privința tuturor prevederilor textului, cu excepția alin. 6 din preambul. Delegația Mexicului și-a exprimat rezervele față de alin. 6 din preambul care se reflectă în mod corespunzător în sumarul înregistrărilor. În consecință, acel alineat a fost supus Plenarei pentru decizie. Cu această excepție, Comitetul general recomandă textul alăturat al amendamentului pentru a fi adoptat de Plenară.

11. Comitetul general a examinat și a aprobat proiectul Actului final înaintat de Comitetul de redactare și recomandă textul alăturat al proiectului Actului final pentru a fi adoptat de Plenară.